

של נעליך...

- 1. תלמוד בבלי מסכת יבמות דף קג/ב**
תנו רבנן "נעלו" - אין לי אלא נעלו. נעל של כל אדם מנין? ת"ל נעל. נעל מכל מקום. אם כן מה ת"ל נעלו? נעלו הראוי לו, פרט לגדול שאין יכול להלוך בו, ופרט לקטן שאינו חופה רוב רגלו, ופרט לסנדל המסוליים שאין לו עקב...
סנדל של עץ: מאן תנא אמר שמואל ר"מ היא דתנן הקטוע יוצא בקב שלו דברי ר"מ ר' יוסי אוסר אבוה דשמואל אומר במחופה עור ודברי הכל: אמר רב פפי משמיה דרבא סנדל המוסגר לא תחלוץ בו ואם חלצה חליצתה כשרה. סנדל המוחלט לא תחלוץ בו ואם חלצה חליצתה כשרה. רב פפא משמיה דרבא אמר אחד סנדל המוסגר ואחד סנדל המוחלט לא תחלוץ בו ואם חלצה חליצתה כשרה.
- 2. רש"י קידושין דף מא/ב**
רוב מעשיהם - כל עבודת הקרבנים ע"י כהנים שהם שלוחים.
- 3. קצות החושן (קפח, ס"ק ב)**
ראוי לספק, היכא דהיה פקח בשעה שעשאו שליח, וקודם שגמר השליח שליחותו נשתטה המשלח, מי אזלינן בתר מעיקרא, ובשעה שעשאו שליח פקח היה, ועומד במקום המשלח, או אזלינן בתר בסוף, והרי בשעת גמר השליחות נשתטה המשלח ובטלה שליחות.
- 4. קצות החושן (קפח, ס"ק ב)**
אמנם מצאנו שנחלקו בזה קמאי, דלדעת הרמב"ם¹ (גירושין ב, טו) אם היה בריא בשעת מינוי שליחות ואח"כ אחזו חולי שטות דאם נתנו השליח הוה ליה גט מן התורה ואינו פסול אלא מדרבנן שלא יאמרו שוטה בר גירושין, ולדעת הטור (אבן העזר קכא) כי האי גוונא הגט פסול מן התורה. ועיין פ"ח הלכות גיטין (קכא, ב) שהעלה כדעת הרמב"ם, וכתב דאפילו גוסס דאינו בר גירושין אם עשאו שליח קודם ואחר כך נעשה גוסס נמי מהני שליחותיה ועיין שם.
- 5. קצות החושן (קפח, ס"ק ב)**
ולדעת הרמב"ם דמן התורה הוי גט, ואינו פסול אלא מדרבנן שלא יאמרו שוטה בר גירושין, א"כ הכא גבי ממון כי האי גוונא לא גמרינן, אבל לדעת הטור דהוי מן התורה ביטול השליחות כל שנשתטה בשעת גמר השליחות, א"כ בממון נמי ליכא שליחות.
- 6. ספר רוח חיים על אבות - פרק א משנה א**
הגוף הוא רק כמו נעל להנשמה וכמו הנעל אינו מלבוש רק לקצה התחתון של הגוף כן הגוף אינו מלבוש רק לקצה התחתון של הנשמה ונעל נקרא הגוף בחינת סוף הרגלים של הנשמה. וזהו שכתוב (שמות ג, ה), של נעליך מעל רגליך וגו'

בית חלוץ הנעל

- 1. תלמוד בבלי מסכת יבמות דף קג/ב**
תנו רבנן "נעלו" - אין לי אלא נעלו. נעל של כל אדם מנין? ת"ל נעל. נעל מכל מקום. אם כן מה ת"ל נעלו? נעלו הראוי לו, פרט לגדול שאין יכול להלוך בו, ופרט לקטן שאינו חופה רוב רגלו, ופרט לסנדל המסוליים שאין לו עקב...
סנדל של עץ: מאן תנא אמר שמואל ר"מ היא דתנן הקטוע יוצא בקב שלו דברי ר"מ ר' יוסי אוסר אבוה דשמואל אומר במחופה עור ודברי הכל: אמר רב פפי משמיה דרבא סנדל המוסגר לא תחלוץ בו ואם חלצה חליצתה כשרה. סנדל המוחלט לא תחלוץ בו ואם חלצה חליצתה כשרה. רב פפא משמיה דרבא אמר אחד סנדל המוסגר ואחד סנדל המוחלט לא תחלוץ בו ואם חלצה חליצתה כשרה.
- 2. ספר דברים פרק כה**
(ט) וּנְגָשָׁה יְבָמְתוֹ אֵלָיו לְעֵינֵי הַזְּקֵנִים וְחָלְצָה נְעָלוֹ מֵעַל רַגְלוֹ וַיִּרְקָה בְּפָנָיו ו... וְאָמְרָה כָּכָה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִבְנֶה אֶת בֵּית אָחִיו: (י) וְנִקְרָא שְׁמוֹ בְּיֶשֶׁר-אֵל בֵּית חָלוּץ הַנֶּעֱל.
- 3. ספר רוח חיים על אבות - פרק א משנה א**
... ולפי מה שכתב שהגוף מכונה בשם מנעל סימן הוא שאחד מבני הבית יחלוץ מנעלו שהוא הגוף ח"ו. ומזה יוצא לנו מוסר השכל להעוסקים כל ימיהם בעניני הגוף הנקרא מנעל להנשמה. והיתכן שנבלה ימינו על המנעלים שיהיו מהודרין. וללכת בלי לבוש או בבגד עדים כהאי נשמתא דאזלי ערטילאי בלא לבושי תורה ומצות. והבן.
- 3א. ספר ליקוטי הלכות - הלכות גטין הלכה ד**
וכן חולצין המנעל כשכנסין לבית - המקדש, כי יש בחליצת המנעל שתי בחינות, כי אבל ומנדה, רחמנא לצלן, צריכין חליצת מנעלים, להורות שנסתלק החיות מאור הפנים, שזהו בחינת אבלות... כי אין לו עתה שמירה לרגלין מחמת שפגם באור הפנים כנ"ל, אבל חליצת המנעל ביום הכפורים הוא בהפך מזה, כי מחמת שאז אין שליטה להסטרוא אחרא כלל, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, על - כן חולצין המנעלים, כי אין צריכין שמירת המנעלים, וזה בעצמו חליצת המנעלים בבית - המקדש, כי שם עקר אור הפנים ואין להסטרוא אחרא אחיזה שם, על - כן אין צריכין שמירה שם על - ידי המנעלים, על - כן חולצין אותם כשכנסין לשם. וזהו בחינת של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא...